

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling (NCDO):

niet bereid was vragen te beantwoorden over de afwijzing van een door verzoeker ingediende aanvraag en of het indienen van een bezwaarschrift wel zin had;

pas op 4 augustus 2009 een beslissing heeft genomen op het door verzoeker op 6 maart 2009 ingediende bezwaarschrift;

zijn bezwaarschrift niet integraal maar tendentieus geparafraseerd aan de bezwarenadviescommissie heeft voorgelegd;

niet inhoudelijk is ingegaan op zijn op 2 september 2009 ingediende klacht.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

Op 7 december 2008 diende verzoeker een aanvraag in bij de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking (NCDO) voor een financiële bijdrage voor het project 'Ga naar Ghana'. Het project wil de 'verre reizenganger' door middel van een reisgids, een website, diverse voorlichtingsactiviteiten en enkele ondersteunende journalistieke producties attenderen op de mogelijkheden van de arme delen van Ghana als 'normale' vakantiebestemming. In de aanvraag stond dat het project naadloos aansluit bij de missie van NCDO maar ook dat verzoeker zich er bewust van was dat het wellicht wringt bij de indeling in NCDO-subsidieregelingen.

Op 6 februari 2009 werd deze aanvraag afgewezen omdat het project wordt aangemerkt als een project waarin de ontwikkeling van een boek, in dit geval een reisgids, centraal staat. De NCDO zag geen reden om af te wijken van de hoofdregel dat ze slechts bij hoge uitzondering de productie van boeken subsidieert. Daarnaast twijfelde NCDO aan de doelgroep van het project. NCDO ging er van uit dat het project hoofdzakelijk de toerist zal bereiken die al bij internationale samenwerking betrokken is.

Op 16 februari 2009 stuurde verzoeker NCDO een mail waarin hij aangaf in bezwaar te willen gaan tegen de beschikking maar dat hij daarvoor een aantal vragen had. NCDO reageerde op de vragen en informeerde verzoeker over de mogelijkheid om het reglement van de bezwaarprocedure te downloaden. Deze reactie gaf verzoeker geen antwoord op alle vragen en daarom stelde verzoeker op 19 februari 2009 nogmaals de openstaande vragen en ook vroeg hij om een naam of een e-mailadres van iemand met wie hij kort van

gedachten kon wisselen over de achterliggende reden van de afwijzing door NCDO.

De openstaande vragen betroffen de stelling dat in het project een boek centraal stond en over de hoofdregel dat in beginsel geen boeken worden gesubsidieerd. Ook uitte verzoeker zijn verbazing over het standpunt over de doelgroep. Daarnaast gaf verzoeker nogmaals argumenten waarom hij van mening was dat het project wel in aanmerking zou moeten komen voor een subsidie. Omdat verzoeker niet wilde investeren in een (kansloze) bezwaarprocedure wilde hij graag deze vragen vooraf beantwoord zien.

Hierop reageerde NCDO dat zij advies en toelichting geeft over haar subsidievoorwaarden *voorafgaand* aan een subsidieaanvraag. NCDO is van mening dat het weinig zin heeft om op de erg gedetailleerde vragen in te gaan. De argumenten zullen in een bezwaarfase door een externe adviescommissie worden getoetst waardoor NCDO wellicht tot een andere beoordeling zal komen. Vragen over de bezwaarprocedure kon men wel beantwoorden.

In zijn mail van 20 februari 2009 vroeg verzoeker aan wie hij opheldering kon vragen als de beschikking van NCDO onduidelijk is en niet duidelijk is hoe de beschikking tot stand is gekomen. NCDO reageerde hierop door nogmaals te verwijzen naar de bezwaarprocedure.

Op 6 maart 2009 diende verzoeker een bezwaarschrift in tegen de beslissing van 6 februari 2009. Als woord vooraf nam verzoeker in het bezwaarschrift op:

"...Wij betreuren het dat NCDO expliciet geweigerd heeft haar motivering en beleid (desnoods informeel) kort aan ons toe te lichten. Een informele toelichting en duiding van achterliggende redenering, gekozen uitgangspunten of overwegingen kan de kwaliteit van inhoudelijke kant van een bezwaarprocedure aanzienlijk verbeteren, en kan wellicht zelfs een bezwaarprocedure in zijn geheel voorkomen.

(...) Wij hebben NCDO meerdere keren uitgenodigd haar twijfel over de doelgroep met ons te delen. Haar reactie bleef beperkt tot de simpelweg 'ontkenning' van het gestelde en onderbouwde. Wij nodigen bij deze NCDO alsnog uit de grond voor haar twijfel met ons te delen, zodat wij kunnen daarop reageren in de hoorzitting.

Beide gronden zullen wij in de hoorzitting toelichten.

Procedureel

Zoals bekend zijn wij voor ons project momenteel in het buitenland aan het werk en alleen per mail bereikbaar. Eventueel kunnen wij een afspraak maken voor een telefonische toelichting. Een eventuele hoorzitting kunnen wij vanaf 5 mei bijwonen..."

Per brief van 11 mei 2009 informeerde NCDO verzoeker over de hoorzitting die op 15 juni 2009 plaats zou vinden. NDCO vroeg verzoeker of hij gehoord wilde worden en als dat het geval was of verzoeker zo spoedig mogelijk contact op wilde nemen om het tijdstip van de hoorzitting te bepalen. Daarbij gevoegd was het voorbereidingsdocument dat als doel had de Bezwaarschriftencommissie inzicht te geven in de overwegingen van NCDO-zijde bij het bezwaarschrift.

Ook schreef NCDO dat ze beseften dat ze het bezwaarschrift al op 5 maart 2009 had ontvangen en dat de kans daarom groot was dat ze niet binnen de gestelde termijn een besluit konden nemen. Als reden gaf NCDO aan dat ze wilden voldoen aan de vraag van verzoeker om uitstel van de zitting tot na de door verzoeker aangegeven datum. Daarom gingen ze er van uit dat de termijnoverschrijding voor verzoeker geen vervelende consequenties zou hebben of dat dit aanleiding zou zijn om daarover op enige manier zich te beklagen.

Verzoeker stuurde op 13 mei 2009 een bericht naar NCDO om duidelijk te maken dat hij zich niet van een verzoek tot uitstel bewust was. Daarbij merkte hij op dat uitstel van de beslissing wel schadelijk was voor het project. NCDO liet hierop weten dat zij de opmerking dat verzoeker na 5 mei weer in Nederland was heeft opgevat als verzoek om uitstel van de hoorzitting. Verzoeker gaf hierop aan dat het jammer was dat NCDO eenzijdig de melding over de praktische aanwezigheid heeft opgevat als een verzoek tot uitstel van een eventuele hoorzitting.

Op 9 juni 2009 stuurde NCDO nogmaals via e-mail een verzoek met daarin de vraag of verzoeker naar de hoorzitting kwam. En als dat het geval was, of verzoeker contact op wilde nemen voor het maken van een afspraak omtrent de tijd. Verzoeker gaf in reactie hierop aan dat hij er van uit ging dat NCDO eigenhandig een tijd zou uitkiezen aangezien hij in zijn e-mail van februari 2009 al had aangegeven dat hij gehoord wilde worden en NCDO daarom zelfs de behandeling (uit eigen beweging) had uitgesteld.

Vervolgens liet verzoeker diezelfde dag nog weten dat hij geen gebruik maakte van het recht om gehoord te worden maar dat hij voor een schriftelijke inbreng zou zorgen. Dit gebeurde op 10 juni 2009 door een brief waarin onder andere stond:

"...Wij voelen ons niet thuis in deze formele beroepsprocedure. We vinden het jammer dat NDCO niet bereid was ons in februari telefonisch (informeel) te woord te staan over dit project. We herkennen ons niet in de door NCDO gemaakte samenvatting van ons eigen bezwaar..."

De hoorzitting vond op 15 juni 2009 plaats.

Met de datum van 4 augustus 2009 ontving verzoeker de beslissing op het bezwaarschrift. Het bezwaar van verzoeker werd ongegrond verklaard maar de

bezwaarschriftencommissie erkende dat een motivering van de afwijzing ontbrak voor zover het een antwoord betrof op de vraag waarom geen uitzondering werd gemaakt op de hoofdregel dat geen boeken worden gesubsidieerd.

Verzoeker diende op 2 september 2009 een klacht in bij de voorzitter van het bestuur van NCDO. Hierin schreef verzoeker:

"...Het afgelopen jaar hebben we intensief kennis gemaakt met het opereren van NCDO. Onze ervaringen zijn echter weinig positief en dusdanig ernstig dat wij voornemens zijn ons te wenden tot de Nationale ombudsman. Wij richten ons echter ook tot u.

(...)

In ieder geval hadden wij enthousiasme, slagvaardigheid en respect verwacht. Zelfs dat laatste ontbreekt in onderhavige dossier. (...). De kern is echter het negeren van de inbreng voor de hoorzitting en een boel 'interessantdoenerij' door NCDO zonder toegevoegde waarde.

Hoewel steun door NCDO voor óns project inmiddels een achterhaald vraagstuk is, hebben wij er voor gekozen nog één keer te investeren in NCDO. Ontwikkelingssamenwerking en de wettelijke rol van NCDO is te belangrijk om onbesproken met het bestuur te laten. Deze brief is wat ons betreft een laatste poging NCDO een eerste handreiking te doen om onze expertise en ervaringen niet ongebruikt te laten voor o.i. noodzakelijke vernieuwingen waarvoor NCDO, zeker gezien de plannen van de minister, staat..."

Op 14 oktober 2009 reageerde NCDO op de klacht:

"...Uw brief van 2 september jl. is voor mij aanleiding geweest om binnen de organisatie navraag te doen over de wijze waarop uw aanvraag is behandeld en met name of de juridische spelregels in acht zijn genomen.

Mij is gebleken dat de procedures correct in acht zijn genomen en ik zie dan ook geen aanleiding om op eerder ingenomen besluiten terug te komen.

(...)

Als voorzitter van de NCDO kan en wil ik niet treden in een beoordeling van de overwegingen van de bezwaarschriftencommissie, laat staan in de procedure op zichzelf.

(...)

Ik moet u daarom ondanks uw inspanningen voor een gemeenschappelijke zaak meedelen dat ik op uw aanvraag niet kan terugkomen. Mocht u desondanks behoefte hebben aan een nadere toelichting dan is de directie in de persoon van de heer M. bereid u persoonlijk

te woord te staan..."

De Nationale ombudsman zag aanleiding om een onderzoek in te stellen naar de handelwijze van NCDO. Voor de klacht wordt verwezen naar de klachtformulering onder 'Klacht'. Daarnaast heeft de Nationale ombudsman gevraagd of informele behandeling van het bezwaar in dit geval een goede rol had kunnen spelen.

NCDO reageerde allereerst door te stellen dat zij, als te doen gebruikelijk, conform de Algemene wet bestuursrecht (Awb) haar juridische en inhoudelijke kader heeft gehanteerd bij de behandeling van de aanvraag, het bezwaarschrift en de klacht. Voor NCDO is er geen aanleiding geweest om op enig moment mediation in te schakelen. Vervolgens reageert NCDO op de klachtformulering.

NCDO stelde dat zij wel vragen heeft beantwoord over de afwijzing van het verzoekschrift in haar e-mail van 19 februari 2009. Daarbij tekent zij aan dat de vraag over 'de zinvolheid van bezwaar' niet gesteld is. Behalve daar waar verzoeker deze vraag zelf zegt te willen beantwoorden naar aanleiding van beantwoording van op 16 februari 2009 genoemde vragen.

De opmerking van verzoeker in zijn bezwaarschrift dat hij tot een bepaalde datum in het buitenland verbleef, was de aanleiding dat NCDO uiteindelijk pas op 4 augustus 2009 een beslissing heeft genomen op het bezwaarschrift. Uit deze opmerking heeft NCDO de conclusie getrokken dat verzoeker persoonlijk aanwezig wilde zijn bij de hoorzitting. Omdat verzoeker tot 5 mei 2009 in het buitenland verbleef is de eerste mogelijkheid daarna gekozen voor de hoorzitting. NCDO betreurt het dan ook dat verzoeker uiteindelijk niet naar de hoorzitting wenste te gekomen want als ze dat van tevoren had geweten was termijnoverschrijding niet aan de orde geweest.

Dat NCDO 'tendentieus parafraseert' en het bezwaarschrift weghoudt van de bezwarencommissie is volgens NCDO een onjuiste conclusie omdat de commissie het volledige dossier heeft gekregen zoals in de bezwaarprocedure van NCDO voorgeschreven staat. Daarbij heeft het voorbereidingsdocument als doel de bezwaarschriftencommissie inzicht te geven in de overwegingen van NCDO-zijde en dient dus niet ter vervanging van het bezwaarschrift van verzoeker. Het bezwaarschrift van verzoeker én de schriftelijke inbreng van 10 juni 2009 door verzoeker, is dan ook integraal naar de bezwaarschriftencommissie gestuurd.

Dat NCDO niet in zou zijn gegaan op de op 2 september ingediende klacht is naar de mening van NCDO niet juist. Op 14 oktober 2009 heeft de voorzitter van NCDO een antwoord per brief toegezonden. In die brief is onder andere het aanbod opgenomen om met de directeur van NCDO in contact te komen en een nadere toelichting te krijgen. NCDO vraagt zich dan ook af of deze vraag nog relevant is.

II. Beoordeling

Beantwoorden van vragen over de afwijzende beslissing op de ingediende aanvraag

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit impliceert dat een overheidsinstantie een duidelijk en op het onderwerp toegesneden antwoord moet geven indien een burger de overheidsinstantie een vraag stelt over een bepaald onderwerp.

Informeel behandeling van bezwaren is bij veel overheidsinstanties vanzelfsprekend geworden. In zijn verslag over 2009 zegt de Nationale ombudsman daarover het volgende:

De-escalatie in de overheidspraktijk

Bij klachten en bezwaren is het weliswaar belangrijk dat conform de Algemene wet bestuursrecht gehandeld wordt, maar dat mag er niet toe leiden dat er onnodig een juridische escalatie optreedt.

Het de-escaleren van contacten met de burger is daarom van groot belang. Eerst opbellen en nagaan waarom de burger klachten of bezwaren heeft, is een van de belangrijkste vormen.

Verzoeker geeft in zijn e-mails aan NCDO naar de mening van de Nationale ombudsman heel duidelijk aan dat hij meer informatie zou willen ontvangen over het besluitvormingsproces bij NCDO. Daarnaast geeft verzoeker diverse malen aan telefonisch contact met iemand te willen zodat in dat gesprek de standpunten van beide partijen duidelijk kunnen worden gemaakt. Een en ander met het oog op beantwoording van de vraag of een bezwaarprocedure zinvol kan zijn. NCDO is met die verzoeken afhoudend omgegaan en heeft steeds verwezen naar de formele bezwaarprocedure. Daarmee heeft NCDO de kans gemist tot de-escalatie bij de aanvang van de bezwaarprocedure. Het beginsel van actieve en adequate informatie verstrekking is geschonden en op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

De behandeltermijn van het bezwaarschrift

Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat overheidsinstanties slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

Verzoeker schreef in zijn bezwaarschrift van 6 maart 2009 dat hij tot 5 mei 2009 in het buitenland zou verblijven. Ook staat in het bezwaarschrift dat verzoeker de gronden voor zijn bezwaar toe zou lichten in de hoorzitting. NCDO heeft op die basis besloten te wachten met het behandelen van het bezwaarschrift en het plannen van een hoorzitting tot na de door verzoeker aangegeven datum van 5 mei 2009. Ook hier wreekt zich het feit dat

niet vroegtijdig informeel contact heeft plaatsgevonden over het bezwaarschrift en de procedure. In een dergelijk contact had de planning besproken kunnen worden en wellicht was in onderling overleg een oplossing mogelijk geweest. Deze behandeltermijn acht de Nationale ombudsman in strijd met het beginsel van voortvarendheid. Op dit klachtonderdeel is onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Parafraseren van het bezwaarschrift

Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten.

Verzoeker heeft in een vroeg stadium, al voor het indienen van het bezwaarschrift, inzicht gekregen in de bezwaarprocedure bij de NCDO. In artikel 4 van die procedure staat beschreven welke stukken de bezwarencommissie krijgt. Dit zijn onder andere het bezwaarschrift van verzoeker en (eventueel) een schriftelijke toelichting van de NCDO. Feitelijk is dus ook het bezwaarschrift integraal aan de Bezwarenadviescommissie voorgelegd.

Op dit onderdeel mist de klacht feitelijke grondslag.

Inhoudelijk niet ingaan op verzoekers klacht

Verzoeker is van mening dat niet inhoudelijk op zijn klacht van 2 september 2009 is ingegaan. NCDO is van mening dat dit wel is gebeurd. De Nationale ombudsman constateert dat NCDO in zijn brief van 14 oktober 2009 slechts is ingegaan op de juridische juistheid van de aanvraagprocedure. Terwijl de klachtenprocedure daar nu juist niet voor bedoeld is. Een klacht heeft betrekking op de manier waarop een overheidsinstantie zich ten opzicht van de klager heeft gedragen. Aspecten als de juridische juistheid van de aanvraagprocedure vallen hier niet onder.

Artikel 9:2 Awb verplicht de overheidsinstantie tot een behoorlijke behandeling van een klacht. Doordat NCDO slechts ingaat op de juistheid van de juridische procedure heeft naar de mening van de Nationale ombudsman geen behoorlijke klachtbehandeling plaatsgevonden. Uit de klacht van verzoeker valt immers duidelijk af te leiden dat de onvrede van verzoeker verder gaat dan de procedure als zodanig. Verwacht had mogen worden dat de NCDO daarmee iets had gedaan.

In zoverre is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling te Amsterdam is gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking en de behoorlijke

behandeling van een klacht. Voor zover de klachten zien op de behandeling van het bezwaarschrift is wel het vereiste van voortvarendheid maar niet het beginsel van fair play geschonden.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft NCDO in overweging om met verzoeker een afspraak te maken om de gang van zaken te bespreken.

Onderzoek

Op 24 september 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Van H. te Deventer, met een klacht over een gedraging van de Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling te Amsterdam.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het NCDO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. De NCDO reageerde hierop bij brief van 8 januari 2010.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. NCDO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van de heer Van H. gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Subsidieaanvraag van verzoeker van 8 december 2008
2. Subsidiebeschikking van 6 februari 2009
3. Communicatie per e-mail tussen verzoeker en NDCO
4. Bezwaarschrift van verzoeker van 6 maart 2009
5. Uitnodiging voor de hoorzitting van 11 mei 2009
6. Voorbereidingsdocument voor de hoorzitting
7. Schriftelijk inbreng voor de hoorzitting door verzoeker van 10 juni 2009
8. Besluit op bezwaarschrift van 4 augustus 2009

9. Klachtenbrief van verzoeker aan de voorzitter van het bestuur van NCDO van 2 september 2009

10. Klachtenbrief van verzoeker aan de Nationale ombudsman op 24 september 2009

Antwoord op klachtenbrief door NDCO van 14 oktober 2009

12. Jaarverslag van de Nationale ombudsman pagina 27 en 28

13. Reactie van de NDCO op klachtformulering van de Nationale ombudsman op 6 januari 2010

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Artikel 9:2 van de Algemene wet bestuursrecht

Het bestuursorgaan draagt zorg voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen en over gedragingen van bestuursorganen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

Bezwaarschriftenreglement NCDO

15 december 2005

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit reglement wordt verstaan onder:

a. NCDO: de Nationale Commissie voor internationale samenwerking en Duurzame Ontwikkeling;

b. bestuur: het bestuur van NCDO;

c. besluit: een besluit zoals bedoeld in artikel 1:3, eerste en/of tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) genomen door NCDO. Het kan bijvoorbeeld gaan om de (gedeeltelijke) toekenning, afwijzing, vaststelling, wijziging of intrekking van een subsidie. Een besluit kan op een aanvraag gegeven zijn of ambtelijk genomen zijn;

d. indiener: de indiener van een bezwaarschrift tegen een besluit van het bestuur van NCDO;

e. de adviescommissie: de door het bestuur van NCDO ingestelde adviescommissie in de zin van artikel 7:13 Awb.

Artikel 2. Algemeen

2.1 Het bestuur van NCDO behandelt bezwaarschriften conform de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De hoofdstukken 6 en 7 van de Awb zijn van bijzonder belang. Dit reglement voorziet in aanvullende of bijzondere bepalingen over de bezwaarschriftenprocedure en de bezwaarschriftenadviescommissie.

Artikel 3. De bezwaarschriftenadviescommissie

3.1 Er is een adviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 Awb.

3.2 a. De adviescommissie bestaat uit maximaal vijf leden.

b. De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de adviescommissie zijn door het bestuur aangesteld. Zij maken beide geen deel uit van en zijn niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van NCDO.

c. De plaatsvervangend voorzitter is tevens lid van de adviescommissie.

d. De directeur van NCDO wijst de overige leden van de commissie, waaronder de secretaris van de adviescommissie, door middel van een schriftelijk besluit aan. Deze leden zijn in dienst van NCDO.

3.3 a. Het bestuur van NCDO benoemt de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter voor de duur van maximaal vier jaar. Voorzitter en plaatsvervanger kunnen maximaal twaalf jaar in de adviescommissie zitting hebben.

b. Het bestuur kan de voorzitter of plaatsvervangend voorzitter al dan niet op verzoek uit zijn functie ontheffen.

c. Vergoedingen aan de voorzitter en plaatsvervangend voorzitter van de commissie voor het voorbereiden en bijwonen van vergaderingen van de commissie en voor gerelateerde werkzaamheden in de vorm van vacatiegelden en reiskostenvergoedingen worden verstrekt volgens de "Regeling voor vacatiegeld en reis- en verblijfkosten van de NCDO".

3.3 De adviescommissie kan gebruik maken van secretariële en administratieve ondersteuning van het bureau van NCDO.

3.4 Leden van de adviescommissie nemen niet deel aan de behandeling van een bezwaarschrift dat betrekking heeft op een aangelegenheid waarbij zij op enigerlei wijze direct of indirect persoonlijk zijn betrokken.

Artikel 4. De behandeling en beoordeling van het bezwaarschrift

4.1 a. Het bestuur van NCDO of een door haar daartoe gemandateerde persoon neemt het besluit op een bezwaarschrift.

b. Het bestuur van NCDO of een daartoe door haar gemandateerd persoon betreft bij de besluitvorming over het bezwaarschrift het door de adviescommissie uitgebracht advies.

4.2 Het bestuur van NCDO kan wat betreft de besluitvorming:

- a. het bezwaarschrift niet-ontvankelijk verklaren;
- b. het bezwaarschrift ongegrond verklaren;
- c. het bezwaarschrift geheel of gedeeltelijk gegrond verklaren;
- d. het bestreden besluit in stand laten;
- e. het bestreden besluit wijzigen of intrekken.

4.3 Bij het besluit over het bezwaarschrift kan het bestuur de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand laten of wijzigen. Dit betekent bijvoorbeeld dat het bestuur bepaalt of het besluit over het bezwaarschrift financiële consequenties heeft, of niet.

4.4 Bij de ontvangst van een bezwaarschrift stuurt het bestuur van NCDO een afschrift daarvan aan de adviescommissie. Hiermede verzoekt het bestuur de adviescommissie om een advies. Tegelijkertijd wordt het betreffende zaaksdossier aan de adviescommissie beschikbaar gesteld.

4.5 a. Na ontvangst van een bezwaarschrift belegt de adviescommissie een hoorzitting.

b. Indien de adviescommissie meent dat op basis van artikel 7:3 Awb van het horen kan worden afgezien, stelt de adviescommissie zonder te horen een advies op over het besluit op bezwaar aan het bestuur van NCDO.

4.6 a. Tijdens een hoorzitting krijgt de indiener de gelegenheid zijn bezwaarschrift toe te lichten.

b. Van een hoorzitting wordt een verslag opgemaakt door de secretaris van de adviescommissie of door een andere persoon.

c. Na een hoorzitting stelt de adviescommissie een advies op voor het bestuur.

4.7 a. De adviescommissie nodigt het bestuur van NCDO en, indien zij dat nodig acht, andere belanghebbenden uit voor het geven van een toelichting op de standpunten tijdens

een hoorzitting.

b. Het bestuur van NCDO kan in reactie op een bezwaarschrift een schriftelijke toelichting geven op een door haar genomen besluit. Een dergelijke toelichting stuurt het bestuur van NCDO ten minste tien dagen voor een hoorzitting aan de adviescommissie en aan de indiener.

c. In deze toelichting zal NCDO aangeven of zij bij de hoorzitting vertegenwoordigd zal zijn.

d. Indien NCDO niet vertegenwoordigd zal zijn bij de hoorzitting, zal zij altijd schriftelijk een toelichting zoals bedoeld onder 4.7.b. geven.

4.8 a. De adviescommissie betreft bij de beoordeling van en advisering over een bezwaarschrift het zaaksdossier.

b. De adviescommissie kan nadere inlichtingen bij het bestuur van NCDO inwinnen voor zover zij dit nodig acht bij de beoordeling van en advisering over een bezwaarschrift.

c. De adviescommissie kan eigener beweging advies van deskundigen inwinnen en hen desgewenst uitnodigen voor de hoorzitting.

Dit reglement kan worden aangehaald als "Bezwaarschriftenreglement NCDO". Het treedt in werking op 15 december 2005. Het vorige reglement dat door het bestuur van NCDO op 28 maart 1996 werd vastgesteld en dat op 1 juli 1996 in werking trad, is per 15 december 2005 niet meer van kracht.

Vastgesteld door het bestuur van NCDO in de vergadering van 14 december 2005.